آموزش به بیمار

کد ۱۷۳

آپاندیسیت

تأیید کننده: دکتر میلاد صرافی (متخصص جراحی عمومی، فوق تخصص جراحی عروق، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی ایران)

تنظیم کننده: زیبا زرگرزاده (سوپروایزر آموزش سلامت)

سال ۱۴۰۵

آدرس: خیابان ستارخان- خیابان نیایش- مجتمع آموزشی درمانی حضرت رسول اکرم (ص)- تلفن: ۶۴۳۵۱

http://hrmc.iums.ac.ir/

آپاندیسیت

آپاندیس یک زائده کوچک انگشت مانند با طولی در حدود ۱۰ سانتیمتر می‌باشد که در درون شکم انسان قرار دارد. این زائده بطور پیوسته از غذا پر و تخلیه می‌شود. از آنجا که این زائده بطور کامل تخلیه نمی‌شود و قطر آن کوچک می‌باشد لذا مستعد عفونت و انسداد است.

آپاندیسیت به معنی التهاب آپاندیس بوده و شایعترین علت التهاب حاد در قسمت تحتانی راست شکم می باشد. این عارضه شایعترین علت جراحی اورژانسی شکم می باشد.

فرآیند التهاب و تورم، فشار داخل زائده را افزایش می‌دهد در نتیجه یک درد عمومی و پیشرونده در قسمت بالای شکم به مدت چند ساعت ایجاد می‌شود، این درد بعداً در قسمت تحتانی و راست شکم جمع می‌شود. گاهی اوقات آپاندیس ملتهب پر از چرک می‌شود.

تظاهرات بالینی:

کاهش اشتها، تهوع، استفراغ، نفخ شکم.

نکته مهم: وقتی بیمار دچار تب، تهوع یا درد شکم می‌شود نباید ملین (کارکن) یا مسکن بخورد.

تشخیص بیماری:

- انجام معاینه بالینی توسط پزشک
- انجام آزمایش خون و ادرار
- انجام رادیوگرافی و سونوگرافی شکم

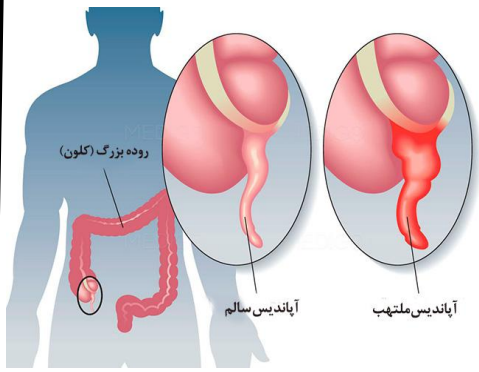

درمان:

درمان بیماری غالباً جراحی است که آپاندیس به وسیله جراح برداشته می‌شود.

برداشتن زائده ملتهب هیچ مشکلی ایجاد نمی‌کند ولی ماندن آن در شکم بسیار خطرناک بوده و معمولاً توسط جراح برداشته می‌شود.

مراقبت های بعد از عمل:

- یکی از عوامل موثر در تسریع بهبودی شما بعد از عمل با نظر پزشک، راه رفتن می باشد که باید مرتباً آن را انجام دهید.

- به مدت دو هفته از انجام کارهای سنگین خوداری نمائید. پس از این مدت می‌توانید به فعالیت های طبیعی و روزمره خود ادامه دهید.

- در صورت مشاهده هرگونه تغییر در محل عمل جراحی مانند قرمزی، تورم و التهاب فوراً به پزشک معالج خود مراجعه نمایید.

- داروهای تجویز شده توسط پزشک را در منزل طبق ساعت های دستور داده شده بطور دقیق مصرف نمائید.

- رژیم غذایی شما پس از ترخیص معمولی می باشد ولی باید تا حد امکان از مواد پروتئینی مانند شیر، ماست، گوشت و میوه‌هایی که حاوی ویتامین C بیشتری می‌باشد استفاده کرده و از خوردن غذاهای نفاخ پرهیز نمائید.

نکات لازم برای کاهش خطر عفونت محل جراحی:

- از پزشک خود بپرسید تا کی نباید به محل جراحی آب بخورد، یعنی کی می‌توانید آن قسمت را بشویید. سپس به هر آنچه پزشک تان گفت، با دقت عمل کنید.
- هر روز محل جراحی شده را بررسی کنید تا عفونت (چرک) نکرده باشد. اگر علائم عفونت را در آنجا دیدید، به پزشک خود مراجعه کنید.
- طبق دستور پزشک، پانسمان محل جراحی را عوض کنید.
- محل زخم جراحی را نخارانید و نمالید.
- نوار چسب روی محل جراحی را تا زمانی که پزشک به شما اجازه نداده، برندارید.
- روی محل جراحی کرم نمالید و روی آن پودر نریزید.
- محل زخم جراحی را جلوی نور مستقیم خورشید قرار ندهید.
- برای رفتن به حمام طبق نظر پزشک عمل کنید و محل زخم جراحی را خشک نگه دارید.

- **اگر پزشک اجازه داد که حمام بروید، قبل از استحمام، روی محل پانسمان جراحی خود را با یک کیسه نایلونی بپوشانید تا آب به این قسمت نخورد و خشک بماند.**
- **ممکن است بعد از جراحی، کمی احساس سوزش، خارش، درد و بی حسی در محل برش جراحی داشته باشید. همچنین ممکن است کمی ترشح و کبودی و برآمدگی کوچکی در این قسمت مشاهده کنید. البته باید گفت این علائم طبیعی هستند و جای نگرانی ندارد.**
- **به محل زخم جراحی، الکل، آب اکسیژنه (پراکسید هیدروژن) و بتادین نزنید، زیرا باعث آسیب بافت و تأخیر در بهبودی زخم می شود.**

نشانه های عفونت محل جراحی:

اگر علائم زیر را در محل برش جراحی خود مشاهده کردید، به پزشک مراجعه کنید:

-ترشحات زرد یا سبز رنگ که زیاد می شوند

-تغییر بوی ترشحات محل جراحی

-تغییر اندازه برش جراحی

-قرمزی یا سفت شدن اطراف برش جراحی

- احساس داغ بودن محل برش جراحی موقع دست زدن به آن

- تب

-افزایش درد و یا درد غیر عادی

- خونریزی زیاد که پانسمان را خیس کند.

